

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014201365
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201365.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: RL Trading s.r.o., IČO: 44 754 728, Puškinova 4616/1, Martin, právne zastúpeného: JUDr. Ján Repáň, advokát, M. R. Štefánika 25, Martin, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, P.O.BOX 29, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0250/99/2014 zo dňa 15.08.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/210/2014-48 zo dňa 30.09.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/210/2014-48 zo dňa 30. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0250/99/2014 zo dňa 15.08.2014. Rozhodnutím žalovaného bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 530,- Eur pre nedodržanie zákazu pre predávajúceho, čím boli porušené ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu administratívneho spisu a najmä z vyjadrenia žalobcu zo dňa 04.12.2013 súd zistil, že žalobca nerozporoval zistené nedostatky špecifikované v Inšpekčnom zázname zo dňa 08.10.2013, ktoré aj v primeranej lehote všetky odstránil. Žalobca v žalobe poukazuje najmä na výšku uloženej pokuty. Vo vzťahu k tejto námietke súd poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný dostatočne zdôvodnil výšku pokuty s tým, že podľa názoru súdu zvažil všetky hľadiská pri určení výšky pokuty v zmysle § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., a to charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia.

V ďalšom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 8Sžo 11/2011 zo dňa 27.10.2011, sp. zn. 6Sžo 126/2010 zo dňa 30.3.2011, z ktorých vyplýva záver, že pri preskúvaní správnych rozhodnutí a uložení peňažnej sankcie, správny súd nepreskúmava len zákonnosť použitia správnej úvahy (§ 245 ods. 2 O.s.p.), ale aj jej správnosť, keď môže dospieť k záveru, že o sankcii malo byť rozhodnuté inak. Ak správny súd zistí, že použitie správnej úvahy vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (napr. zákon neumožňuje použitie správnej úvahy, uložená pokuta prevyšuje zákonom stanovenú výšku, za spáchaný správny delikt nemožno uložiť daný druh sankcie a i.), takéto rozhodnutie je nezákonné a ako také ho súd zruší. Správny súd však nesmie svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy rešpektujúc systém trojdelenia moci.

Pri preskúvaní uloženej pokuty vychádzal krajský súd zo základných rovín pre ukládanie sankcií - individuálnej a generálnej, pričom v preskúvanom prípade podľa názoru súdu nebola pokuta uložená v zjavne neprimeranej výške vo vzťahu k spáchanému správne deliktu - porušenie povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa. U žalobcu má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú aj represívnu a postihovať protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére páchatel'a deliktu. Podľa súdu prvého stupňa sa nemôže jednáť o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel. Uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu v celom rozsahu za nedôvodné (vytýkané nedostatky boli ešte v priebehu správneho konania odstránené) a žalobu zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním z dôvodu podľa § 205 ods. 2 OSP písm. d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Žalobca uviedol, že bol na svojich právach ukrátený vydaným rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Prvostupňový správny orgán vo výroku prvostupňového rozhodnutia uviedol, že žalovaný ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, čím porušil § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., zákona č. 2/2004 Z. z. o elektronickom a zásielkovom predaji a podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. uložil pokutu vo výške 530,- Eur.

Žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že mu inšpekciou bola vytýkaná v obchodných podmienkach uvedená formulácia: „Vrátený tovar musí byť v pôvodnom obale, nepoužívaný, kompletný,... Pokiaľ objednávateľ tovar obdržal a prevzal, zašle poistený tovar späť do nášho sídla firmy,...“ žalobca má za to, že v danom prípade vytýkanie nedostatku neboli správny orgánom odlišené významy slova „nepoužívaný“ a „nepoužitý“. Žalobca poukázal na skutočnosť, že svojou formuláciou neukladal spotrebiteľovi žiadnu povinnosť bez právneho dôvodu, pretože žalobca spotrebiteľovi bez výhrad umožňuje objednaný a zakúpený tovar rozbaľiť, vyskúšať a použiť a až potom prípadne využiť právo na odstúpenie od zmluvy. Slovom nepoužívaný v obchodných podmienkach žalobcu tento dal spotrebiteľovi vo všeobecnosti do pozornosti tú skutočnosť, aby nešlo o sústavnú činnosť používania výrobku, ktorý chce potom spotrebiteľ následne vrátiť. Ani formulácia zaslania poisteného tovaru nebola uvedená striktne príkazovo s obmedzením pre spotrebiteľa, že pokiaľ tak neučiní, tak tovar nebude žalobcom prevzatý. V tomto prípade výslovne išlo len o odporúčací charakter pre uistenie spotrebiteľa v prípade možnej straty tovaru treťou osobou. Žalobca na doplnenie uviedol, že takýto prípad nikdy nenastal, avšak pri výkone inšpekcie inšpektori toto nešetřili.

V ďalšom poznamenal, že bol vinený z upierania spotrebiteľovho práva na informácie tým, že nemal na internetovej stránke žalobcu uvedené informácie o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle zákona o elektronickom obchode. Uvedený vytýkaný nedostatok bol zo strany žalobcu obratom odstránený, pričom žalobca dodal, že spotrebiteľ, ktorý podal na žalobcu sťažnosť, si chýbajúce informácie o orgáne dozoru a dohľadu veľmi jednoduchým spôsobom zistil.

Zdôraznil, že zo strany žalobcu nedošlo žiadnym spôsobom k upieraniu spotrebiteľovho práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami, ktoré by mali vnášať nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán a žalobca nikdy spotrebiteľovi jeho právo neuprel.

Žalobca vyjadril nesúhlas s konštatovaním správneho orgánu, že nedodržel povinnosti ako osoba predávajúceho. V prvostupňovom rozhodnutí je mimo iného uvedené, že žalobca ukladal spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, keď v obchodných podmienkach bola uvedená nasledovná formulácia: „V prípade nesprávneho alebo neoprávneného zaslania produktu na záručný servis do servisného strediska, bude odosielateľ znášať všetky vzniknuté náklady.“ Žalobca je toho názoru, že vyššie uvedenou formuláciou nebola ukladaná spotrebiteľovi žiadna povinnosť bez právneho dôvodu a správny orgán si mylne vytvoril nesprávny právny záver, keď neodlíšil slovné spojenia: „zaslať produkt na záručný servis“ a „dať výrobok na reklamáciu“, ako uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady, čo je iné právo, ktoré nemal žalobca na mysli. Žalobca mal za to, že keď spotrebiteľ pošle tovar na opravu závady, ktorá nie je výrobnou vadou a teda nebude spadať pod reklamáciu, tak mu budú účtované vzniknuté náklady.

Dal do pozornosti, že u žalobcu sa celkovo jednalo o prvý prípad nedorozumenia v rámci vzťahu k spotrebiteľovi, preto vzhľadom na vyššie opísané okolnosti prípadu mal pokutu vo výške 530,- Eur za neadekvátne vysokú.

Opätovne poukázal na neprimeranú tvrdosť zákona a likvidačný dôsledok sankcie na žalobcu s tým, že je potrebné zobrať do úvahy i skutočnosť, že žalobca dostal súbežne s pokutou, ktorej zákonnosť uloženia je predmetom tejto žaloby, ešte i druhú pokutu a to vo výške 420,- Eur, pričom táto bola uložená tým istým správnym orgánom. Žalobca poskytol žalovanému súčinnosť pri vykonávaní inšpekcie a obchodné podmienky, ktorých súčasťou sú aj reklamačné podmienky, boli obratom upravené podľa pokynov žalovaného, tak, aby neboli v rozpore so zákonom. Práve tieto skutočnosti sú dôvodom pre tvrdenie žalobcu, že je na svojich právach ukrátený a bola mu postupom odporcu nezákonne uložená sankcia v uvedenej výške a žiadal súd, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca vzhľadom na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinností a vzhľadom na doterajšie správanie sa žalobcu mal za to, že u žalobcu nebol dôvod na uloženie tak vysokej sankcie zo strany žalovaného a na naplnenie výchovnej, represívnej a preventívnej funkcie pokuty ako prostriedku postihu protiprávneho konania by postačovala pokuta aj v nižšej výške. Tiež mal za to, že správny orgán pri ukladaní sankcie vybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a správnym orgánom zvolená úvaha pri ukladaní sankcie nie je v súlade s pravidlami logického myslenia.

Vzhľadom na uvedené žalobca nesúhlasil s právnymi úvahami správneho orgánu a krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Rovnako žiadal náhradu trov konania vo výške 177,86 Eur.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 10.12.2015, v ktorom vyjadril svoj názor, že žalovaný, tak ako aj krajský súd rozhodovali na základe úplne a správne zisteného skutkového stavu, ktorý bol správne právne posúdený, teda podanie odvolania z dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. nie je dôvodné.

K tvrdeniu žalobcu, že prvostupňový správny orgán vo výroku prvostupňového rozhodnutia uviedol, že žalovaný ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 2/2004 Z. z. o elektronickom a zásielkovom predaji a podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložil pokutu vo výške 530,- Eur, uviedol, že spomínané konštatovanie žalobcu nie je pravdivé, nakoľko prvostupňový správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia žalobcovi ukladá podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu vo výške 530,- Eur, okrem iného, pre nedodržanie zákazu pre predávajúceho ukladať spotrebiteľovi

povinnosť bez právneho dôvodu, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Porušenie zákona č. 2/2004 Z. z. o elektronickom obchode v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 2/2004 Z. z.“), ani zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 108/2000 Z. z.“), pričom žalobca si uvedené právne predpisy spojil, keď uviedol: „zákon č. 2/2004 Z. z. o elektronickom a zásielkovom predaji“, nebolo v rámci predmetného rozhodnutia správnym orgánom konštatované.

K formulácii: „Vrátený tovar musí byť v pôvodnom obale, nepoužívaný, kompletný, .. Pokiaľ objednávateľ tovar obdržal a prevzal, zašle poistený tovar späť do nášho sídla firmy...“ žalovaný uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava argumentácie uvedenej vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.01.2015.

K námietke žalobcu v súvislosti s porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uvádzame, že odstránenie kontrolou zistených nedostatkov je v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov povinnosťou kontrolovanej osoby a nie okolnosťou, ktorá by žalobcu zbavovala zodpovednosti za jeho protiprávne konanie.

Ku konštatovaniu žalobcu, že z jeho strany nedošlo žiadnym spôsobom k upretiu spotrebiteľovho práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách poznamenal, že uvedené tvrdenie nepodložil žiadnou právnou argumentáciou. V súvislosti s porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, mal žalovaný za to, že žalobca sa uvedeného porušenia dopustil svojou formuláciou uvedenou v sekcii OP v bode 2. Dodanie tovaru: „Predávajúci nenesie zodpovednosť za oneskorenie dodania objednaného tovaru zavinené doručovateľom a za poškodenie zásielky zavinené doručovateľom. Ďalej predávajúci nenesie zodpovednosť za nedodanie tovaru, ku ktorému došlo vinou dodávateľa v dôsledku akéhokoľvek obmedzenia...“ Uvedená podmienka stanovená žalobcom vnáša podľa žalovaného nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán, čo je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, nakoľko sa ňou dodávateľovi - predávajúcemu jednostranne umožňuje obmedzovať práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za škodu, napriek skutočnosti, že spotrebiteľ je v zmluvnom vzťahu len s predávajúcim - dodávateľom a preto predávajúci nie je oprávnený prenášať zodpovednosť na iný subjekt. Predmetnou formuláciou sa žalobca zbavoval zodpovednosti za oneskorené dodanie tovaru, za poškodenie zásielky, resp. za nedodanie tovaru, ku ktorému by došlo vinou dodávateľa v dôsledku akéhokoľvek obmedzenia napriek tomu, že žalobca ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie. V rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v mene predávajúceho pri predaji výrobkov, či poskytovaní služieb konajú. Uvedený záver má oporu aj v skutočnosti, že subjektmi daného zmluvného vzťahu je predávajúci na jednej strane a spotrebiteľ na strane druhej. Dodávateľ je v zmluvnom vzťahu s predávajúcim, nie so spotrebiteľom, aj z uvedeného dôvodu predávajúci nesmie prenášať svoju zodpovednosť zo zmluvného vzťahu so spotrebiteľom na dodávateľa, ktorý nie je so spotrebiteľom v žiadnom záväzkovo - právnom vzťahu.

K postaveniu žalobcu uviedol, že tento je predávajúcim v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda na účely zákona o ochrane spotrebiteľa osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolenia.

Na margo tvrdenia žalobcu, že formuláciou: „V prípade nesprávneho alebo neoprávneného zaslania produktu na záručný servis do servisného strediska, bude odosielateľ znášať všetky vzniknuté náklady“ nebola spotrebiteľovi ukladaná povinnosť bez právneho dôvodu a správny orgán uvedenú formuláciu posúdil nesprávne, keď neodlíšil pojmy „zaslať produkt na záručný servis“ a „dať výrobok na reklamáciu“, žalovaný uviedol, že sa pridržiava argumentácie uvedenej vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.01.2015.

V súvislosti s poukázaním žalobcu na neprimeranú tvrdosť zákona a likvidačný dôsledok sankcie na žalobcu žalovaný zdôraznil, že účelom zákona o ochrane spotrebiteľa je ochrana práv spotrebiteľa. Žalobca ako podnikateľský subjekt je povinný postupovať v rámci svojej podnikateľskej činnosti s odbornou starostlivosťou a dodržiavať všetky povinnosti, obmedzenia, resp. zákazy, ktoré mu vyplývajú zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Zákon o ochrane spotrebiteľa je postavený na báze zvýšenej ochrany spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ predstavuje v zmluvnou vzťahu s predávajúcim slabšiu stranu. Zákon o ochrane spotrebiteľa žalovaný nepovažoval z uvedeného dôvodu za neprimerane prísny vo vzťahu k predávajúcemu.

Žalobca ďalej uviedol, že súběžne s pokutou uloženou za porušenie predmetných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, mu bola uložená tým istým správny orgánom, aj ďalšia pokuta vo výške 420,- Eur. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na zameranie kontroly zo dňa 08.10.2013. Predmetná kontrola bola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zákona č. 108/2000 Z. z. V rámci danej kontroly bolo zistené, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu viacerých povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zákona č. 108/2000 Z. z. Nakoľko jedno správne konanie je vedené vždy len v súvislosti s porušením povinností, obmedzení, resp. zákazov v rámci jedného hmotnoprávneho predpisu, správny orgán začal pre porušenie povinností žalobcu uvedených v zákone č. 108/2000 Z. z. ďalšie samostatné správne konanie. Dôvodom uvedeného postupu správneho orgánu je aj samotný mechanizmus ukladania sankcií, vrátane zákonných sadzieb, ktoré sú osobitne upravené v oboch uvedených zákonoch. Z uvedeného vyplýva, že konanie pre porušenie zákona č. 108/2000 Z. z. bolo vedené ako samostatné správne konanie, ktoré správny orgán začal v inej veci, a ktorého predmetom je porušenie povinností žalobcu vyplývajúcich z uvedeného zákona. V danom prípade je voči žalobcovi vedené správne konanie za porušenie povinností, resp. zákazov uvedených v zákone o ochrane spotrebiteľa.

Námietka žalobcu týkajúca sa poskytnutej súčinnosti pri vykonávaní inšpekcie, ako aj odstránenia zistených nedostatkov v súlade s uloženými záväznými pokynmi je z hľadiska posúdenia zodpovednosti žalobcu právne irelevantná, nakoľko uvedené skutočnosti nezbavujú žalobcu jeho objektívnej zodpovednosti za spoľahlivo zistené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, opierajúc sa o vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného v súvislosti s povinnosťou kontrolovanej osoby odstrániť kontrolou zistené nedostatky.

Čo sa týka výšky uloženej sankcie, mal žalovaný za to, že táto je nepochybne výsledkom dôkladného uváženia zo strany správneho orgánu, pričom správny orgán pri jej určení nevybočil z medzi a hľadísk ustanovených zákonom. V plnom rozsahu sa tak stotožnil s právnym záverom krajského súdu.

V súvislosti s konštatovaním žalobcu, že sa jednalo o prvý takýto prípad uviedol, že nakoľko správny orgán nezistil počas 12 mesiacov opakované porušenie povinností, pri uložení sankcie vychádzal z prvej časti ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je pre uloženie pokuty stanovená zákonná sadzba do 66 400,- Eur.

Na základe uvedených skutočností mal žalovaný za preukázané, že k porušeniu predmetných povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa zo strany žalobcu jednoznačne došlo. Nakoľko správny orgán je povinný, v prípade zistenia porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, pristúpiť k uloženiu pokuty, v danom prípade si správny orgán svoju povinnosť splnil a žalobcovi uložil pokutu pohybujúcu sa pri spodnej hranici zákonnej sadzby v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, primeranú zistenému skutkovému stavu ako aj charakteru porušenia uvedeného zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva názor, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý

rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.03.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým

žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty žalobcovi vo výške 530,- Eur.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správny orgán prvého stupňa (Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlo v Žiline) vykonal u žalobcu v dňoch 08.10.2013 a 12.11.2013 kontrolu, pri ktorej boli zistené viaceré nedostatky, preto bolo žalobcovi listom zo dňa 29.11.2013 oznámené začatie správneho konania. Výsledkom správneho konania bolo prvostupňové správne rozhodnutie č. P/0351/05/2013 zo dňa 29.01.2014, ktorým správny orgán prvého stupňa žalobcovi uložil podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu vo výške 530,- Eur, pre nedodržanie zákazu pre predávajúceho:

- ukladať spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, keď bolo kontrolou dodržiavania povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronickom obchode“) a zo zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji“), ako aj posúdením obsahu zmluvy uzavieranej na diaľku (ktorá je spotrebiteľskou zmluvou) medzi účastníkom konania ako predávajúcim a spotrebiteľom, vrátane Obchodných podmienok internetového predaja (ďalej len „OP“)(ktoré sú poskytované pred uzavretím zmluvy na diaľku súčasne s ponukou tovaru), zverejnených na internetovej stránke www.najmobily.sk zistené, že:

- v sekcii Naše servisné strediská bolo uvedené: „V prípade nesprávneho alebo neoprávneného zaslania produktu na záručný servis do servisného strediska, bude odosielateľ znášať všetky vzniknuté náklady“, čím predávajúci ukladal spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, čo je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko pokiaľ si spotrebiteľ uplatní reklamáciu v záručnej dobe, musí ju predávajúci, resp. osoba oprávnená výrobcom na vykonávanie záručných opráv, vybaviť iba spôsobom, ktorý stanovuje zákon o ochrane spotrebiteľa, teda „odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomnou výzvou na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnením zamietnutím“, z čoho je zrejmé, že zákon neumožňuje vybavenie reklamácie uplatnenej v záručnej dobe za úhradu, ale vždy len bezplatne,

- v sekcii OP v bode 5. Záručné podmienky, odstúpenie od zmluvy v tretom odseku bolo uvedené: „Vrátenie tovaru do 7 pracovných dní neplatí pri osobnom odbere a pre mobilné telefóny z kategórie „Používané MT max 7 dní“, nakoľko sa jedná o komisionálny predaj. Vrátený tovar musí byť v pôvodnom stave, nepoužívaný, kompletný, neotvorený (s neporušenou ochrannou známkou) originál zabalený. Pri vrátení tovaru je nutné uviesť variabilný symbol a dátum nákupu. Pokiaľ objednávateľ tovar obdržal a prevzal, zašli poistený tovar späť do nášho sídla firmy, kde predávajúci posúdi stav vráteného tovaru...“ čím predávajúci ukladal spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, čo je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, keď zákon nezakazuje spotrebiteľovi tovar vyskúšať, t. j. rozbaľiť výrobok a odskúšať jeho funkcie, teda použiť ho a následne využiť právo na odstúpenie od zmluvy a zároveň v tomto bode ide o ukládanie povinnosti bez právneho dôvodu v prípade žiadania od spotrebiteľa zaslať výrobok, v rámci využitia práva na odstúpenie od zmluvy, poistený, nakoľko spotrebiteľ túto zákonnú povinnosť nemá,

- pre nedodržanie zákazov pre predávajúceho:

- upierať spotrebiteľovi právo podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa na informácie, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, keď bolo vyššie uvedenou kontrolou zistené, že predávajúci - poskytovateľ služieb neposkytol na elektronickom zariadení - vyššie uvedenej web stránke, cez ktorú prevádzkuje internetový obchod - údaj o názve a adrese orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha v zmysle zákona o elektronickom obchode,

- upierať spotrebiteľovi právo podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, keď bolo vyššie uvedenou kontrolou zistené, že v sekcii OP v bode 2. Dodanie tovaru bolo uvedené: „Predávajúci nenesie zodpovednosť za oneskorenie dodania objednaného tovaru

zavinené doručovateľom a za poškodenie zásielky zavinené doručovateľom. Ďalej predávajúci nenesie zodpovednosť za nedodanie tovaru, ku ktorému došlo vinnou dodávateľa v dôsledku akéhokoľvek obmedzenia...“, čím predávajúci uprel spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, čo je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, keď podmienka stanovená kontrolovanou osobou vnáša nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), nakoľko sa ňou dodávateľovi - predávajúcemu jednostranne umožňuje obmedzovať práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za škodu, napriek skutočnosti, že spotrebiteľ je v zmluvnom vzťahu len s predávajúcim - dodávateľom a preto predávajúci nie je oprávnený prenášať zodpovednosť na iný subjekt,

- klamať spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o nákupných podmienkach, čím bol porušený § 5 ods. 1 zákon o ochrane spotrebiteľa, keď bolo vyššie uvedenou kontrolou zistené, že v OP v bode 5. Záručné podmienky, odstúpenie od zmluvy v tretom odseku bolo uvedené: „Vrátenie tovaru do 7 pracovných dní neplatí pri osobnom odbere a pre mobilné telefóny z kategórie „Používané MT max 7 dní“ , nakoľko sa jedná o komisionálny predaj. Vrátený tovar musí byť v pôvodnom stave, nepoužívaný, kompletný, neotvorený (s neporušenou ochrannou známkou) originál zabalený. Pri vrátení tovaru je nutné uviesť variabilný symbol a dátum nákupu. Pokiaľ objednávateľ tovar obdržal a prevzal, zašle poistený tovar späť do nášho sídla firmy, kde predávajúci posúdi stav vráteného tovaru...“, čím predávajúci klamal spotrebiteľa uvedením nepravdivých údajov vo vzťahu k právu spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy, keď zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji definuje zásielkový predaj ako predaj tovaru, ktorý je predmetom zmluvy uzavieranej a ďalej výlučne prostredníctvom prostriedkov komunikácie, z čoho vyplýva, že pre definovanie zásielkového predaja a z neho vyplývajúceho práva na odstúpenie od zmluvy, je relevantný spôsob uzavretia zmluvy, nie spôsob prebratia tovaru a aj v prípade osobného odberu tovaru v predajni patrí spotrebiteľovi právo na odstúpenie od zmluvy.

O podanom odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil dôvodiac, že odvolanie účastníka konania neuvádza žiadne nové, právne relevantné skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky a mali by vplyv na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Skutkový stav mal za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú. Výšku uloženej pokuty považoval za primeranú zistenému skutkovému stavu.

Úlohou krajského súdu, v predmetnej právnej veci, tak bolo preskúmať zákonnosť žalobou napadnutého správneho rozhodnutia žalovaného. Krajský súd odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného zamietol, nakoľko žalobné námietky považoval v celom rozsahu za nedôvodné s tým, že vytýkané nedostatky boli ešte v priebehu správneho konania odstránené.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, c) používať nekalé obchodné praktiky a

neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Zákonodarca v zákone o ochrane spotrebiteľa upravuje predmet a rozsah právnej úpravy najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi, distribútorovi a poskytovateľovi služieb, ako aj úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa. Zákon sa vzťahuje na všetky výrobky, alebo služby, ktoré dodávateľ, predajca, ponúka kupujúcemu k predaju, alebo poskytovateľ služby poskytuje spotrebiteľovi. Zákonodarca v jednotlivých ustanoveniach uvedeného zákona jednoznačne špecifikuje práva spotrebiteľa so zdôraznením ochrany života a zdravia spotrebiteľa. Povinnosti predávajúceho, resp. poskytovateľa služby vo svojej štruktúre kopírujú práva spotrebiteľa na ochranu pred výrobkami alebo službami, ktoré môžu spôsobiť zásah do právom chránených záujmov spotrebiteľa. Výrobky a služby musia spĺňať zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služby kritériá tak, aby sa dostali ku spotrebiteľovi bez následných komplikácií. Z uvedených dôvodov zákonodarca preto významným spôsobom zákonom o ochrane spotrebiteľa ochraňuje spotrebiteľa, pričom pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ich podmienok, platnosti týchto zmlúv, práv a povinností z nich vyplývajúcich a následkov ich porušení ako aj práv zo zodpovednosti za vady a práv na náhradu škody odkazuje na právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv ustanovenú v právnych normách §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Zákon postihuje príslušné subjekty v prípade porušenia ním uložených povinností sankciami tak, ako uvádza v § 24. Z citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj so samotného účelu a významu tohto zákona je zrejmé, že má za cieľ dosiahnuť, aby sa na trh dostávali len výrobky spĺňajúce požiadavky bezpečnosti tak, aby spotrebiteľ nebol ohrozený na svojich právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúvanie rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu zastáva zhodný názor ako prvostupňový súd, že sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z právnej normy ustanovenej v § 4 ods. 2 písm. a/ a b/ a § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď ukladal spotrebiteľovi povinnosť bez právneho dôvodu, upieral spotrebiteľovi právo podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa) a podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách) a klamal spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o nákupných podmienkach. Zo skutkových okolností daného prípadu je teda zrejmé, že skutkové okolnosti zistené pri kontrole žalobcu potvrdzujú protiprávne konanie žalobcu uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia č. P/0351/05/2013 zo dňa 29.01.2014.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich právnym posúdením. V konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení príslušných právnych predpisov. Z obsahu spisu bolo nepochybne zistené, že žalobca sa dopustil porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa tak, ako to v podrobnostiach uviedol vo svojom rozhodnutí správny orgán prvého stupňa, ktorého vecná a právna správnosť bola potvrdená rozhodnutím žalovaného a rozsudkom súdu prvého stupňa.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosť a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Pre odvolací súd bolo v konaní nesporné, že žalobca sa porušenia zákonnej povinnosti dopustil tak, ako to bolo ustálené správnymi orgánmi. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne.

Odvolací súd dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa vykonal v predmetnej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutkových zistení na vydanie rozhodnutia, skutkové okolnosti správne právne posúdil, z ktorých dôvodov žalovaný ako príslušný odvolací správny orgán postupoval a rozhodol v súlade so zákonom, keď v rámci svojej prieskumnej právomoci potvrdil prvostupňové rozhodnutie, vychádzajúc z rovnakého skutkového stavu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu záver žalovaného správneho orgánu vyslovený v odôvodnení jeho rozhodnutia zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca konaním kladeným mu za vinu porušil právne povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenia ktorých zodpovedá.

Rovnako ako súd prvého stupňa aj odvolací súd zastáva názor, že správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, vo veci zistili riadne skutkový stav, vyplývajúci z administratívneho spisu, skutkové okolnosti správne právne posúdili v zmysle ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj v súlade s ustanoveniami ostatných príslušných právnych predpisov, keďže z listinných dôkazov pripojených v administratívnom spise je nesporné, že žalobca sa dopustil porušenia právnej povinnosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Správne orgány oboch stupňov preto vo veci rozhodli v súlade so zákonom, pričom svoje skutkové a právne závery aj náležite odôvodnili v odôvodnení rozhodnutí.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu aj v tom, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, aj pri rozhodovaní o výške pokuty, pričom jej výšku v súlade s ustanovením § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa dostatočne odôvodnili. Pokuta bola žalobcovi uložená dôvodne s ohľadom na individuálnu a generálnu rovinu ukladania pokút tak, aby zároveň plnila výchovnú, represívnu a preventívnu funkciu. Nebolo možné prihliadnuť k argumentácii žalobcu odôvodňujúcej zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože skutkové okolnosti v danom prípade preukazovali naplnenie skutkovej podstaty porušenia právnej povinnosti žalobcom vo všetkých konaniach kladených mu za vinu.

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca sa dopustil konania, tak ako to bolo ustálené správnymi orgánmi. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili. S právnymi námietkami žalobcu sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako také, ktoré

neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.